

Φανή Πανταζή: Πάντα έχω έτοιμο στο μυαλό μου το επόμενο βιβλίο μου

Με αφορμή την επανακυκλοφορία του βιβλίου της, "Το κυνήγι της Αλεπούς" από τις εκδόσεις Ψυχογιός, η συγγραφέας Φανή Πανταζή, μίλησε στο Arts and the City για το βιβλίο, τις κριτικές, τις οικογενειακές σχέσεις αλλά και το νέο της βιβλίο.

Κυρία Πανταζή, πρόσφατα επανακυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Ψυχογιός το πρώτο σας βιβλίο «Το Κυνήγι της Αλεπούς». Είναι, μαζί με τη «Νύχτα των Γιασεμιών» το αγαπημένο μου βιβλίο σας. Πώς νιώθετε που βρίσκεται πλέον στα χέρια μας ανανεωμένο, με ένα εξαιρετικό εξώφυλλο και σε καινούριο εκδοτικό σπίτι;

Αισθάνομαι συγκίνηση και χαρά, κυρίως γιατί θα το διαβάσουν οι αναγνώστες που το ζητούσαν τόσον καιρό και δεν το έβρισκαν γιατί είχε εξαντληθεί. Οι εκδόσεις Ψυχογιός δεν είναι για μένα κάτι καινούργιο αφού συνεργάζομαι μαζί τους ως μεταφράστρια και συγγραφέας πάνω από είκοσι χρόνια. Θεωρώ αυτό τον εκδοτικό οίκο το δεύτερο σπίτι μου, όπως ο ηθοποιός θεωρεί δεύτερο σπίτι του το θέατρο.

Η σκέψη του Μάνου μετά τον τραυματικό του γάμο ήταν συγκεκριμένη και εκδικητική. Για κάποιους, ίσως, ήταν δικαιολογημένη και αναμενόμενη. Πιστεύετε ότι μεγάλα τραύματα και ασχημίες της ζωής μπορούν να διαφθείρουν τον χαρακτήρα των ανθρώπων;

Όλα τα τραυματικά γεγονότα αφήνουν πάνω στον άνθρωπο τα σημάδια τους. Η δίψα για εκδίκηση είναι ένα από τα πιο συνηθισμένα. Το πώς θα πορευτεί όμως κανείς από εκεί και πέρα είναι κάτι που εξαρτάται από αρκετούς παράγοντες. Ο χαρακτήρας, η ιδιοσυγκρασία και, κυρίως οι αρχές είναι αυτοί που θα παίξουν τον καθοριστικό ρόλο. Η γνώμη μου είναι ότι οι άνθρωποι δε διαφθείρονται από τις συμφορές. Στη διαφθορά οδηγούνται από άλλους λόγους, πχ. την απληστία.

Παρατηρώντας το σύνολο του λογοτεχνικού σας έργου, διαπιστώνουμε πως η συγχώρεση μοιάζει να παίζει σημαντικό ρόλο στα βιβλία σας. Θεωρείτε πως αυτό έχει να κάνει με τη ρεαλιστική καταγραφή της πραγματικότητας ή ελπίζετε μέσω του έργου σας να εμψυχήσετε στους αναγνώστες τις αρετές της συγχώρεσης;

Η συγγνώμη είναι ένα θέμα που με απασχολεί συχνά ως άνθρωπο. Συμφωνώ ότι συχνά είναι τρομερά δύσκολο να κάνει κανείς την υπέρβαση και να συγχωρέσει. Δεν είναι όμως αδύνατο. Προσωπικά, το έχω δει να συμβαίνει αρκετές φορές στο στενό μου περιβάλλον, άρα, δεν πρόκειται για κάτι μη ρεαλιστικό. Κατά τη γνώμη μου, αυτός που συγχωρεί και απαλλάσσεται από ανώφελες πικρίες ανακουφίζεται περισσότερο από αυτόν που δέχεται τη συγγνώμη.

Στα βιβλία σας, ο οικογενειακός περίγυρος και οι οικογενειακές σχέσεις κατέχουν σημαντικό ρόλο. Πρόσφατα βιώσατε μια τεράστια απώλεια στη δική σας οικογένεια. Πώς διαχειρίζεστε κάτι τέτοιο ως δημιουργός, μα πάνω από όλα ως άνθρωπος;

Το πένθος είναι αυστηρά ιδιωτική υπόθεση. Πάντως, το γεγονός ότι είμαι συγγραφέας δε με διαφοροποιεί καθόλου από τους άλλους ανθρώπους που βίωσαν παρόμοιες απώλειες.

Είστε πολυγραφότατη. Κατέχει κάποιο λογοτεχνικό σας τέκνο ξεχωριστή θέση στην καρδιά σας;

Έχω μεγάλη αδυναμία στη Μαρουσώ, την ηρωίδα του «Η εκδίκηση έσταξε μέλι» που θα κυκλοφορήσει τον Μάρτη του 2015. Είναι μια γυναίκα απίστευτα χαρισματική και δοτική. Δοκιμάζεται όμως κι εκείνη από μια μεγάλη συμφορά. Κι εδώ επανερχόμαστε στο θέμα της συγγνώμης. Θα βρει το κουράγιο να συχωρέσει ή θα αφηθεί στην ελκυστική ιδέα της εκδίκησης;

Σας απασχολεί η κριτική που γίνεται για τα βιβλία σας; Λαμβάνετε υπόψη τα σχόλια των αναγνωστών σας ή μένετε ανεπηρέαστη απέναντι στις παρατηρήσεις τους;

Διαβάζω με μεγάλη προσοχή όλα τα μηνύματα που μου στέλνουν οι αναγνώστες. Με ακόμα μεγαλύτερη προσοχή όμως διαβάζω αυτά που μου επισημαίνουν κάτι. Τα θεωρώ πολύ χρήσιμα και τα σημειώνω. Ευτυχώς όμως, αυτό συμβαίνει πάρα πολύ σπάνια και χωρίς να μου έχουν ζητήσει να αλλάξω κάτι.

Γενικά, ο τρόπος που γράφει ο καθένας μας είναι διαφορετικός και απολύτως προσωπικός. Κι αν ακόμα θέλαμε να αλλάξουμε, θα παύαμε να είμαστε ο εαυτός μας.

Έχετε έτοιμο –στο μυαλό ή στο χαρτί- το επόμενο συγγραφικό σας έργο; Θέλετε να μοιραστείτε κάτι μαζί μας;

Πάντα έχω έτοιμο στο μυαλό μου το επόμενο βιβλίο μου, πριν καν τελειώσω αυτό που γράφω. Βρίσκεται σε κατάσταση νάρκης, υποψιάζομαι όμως ότι το υποσυνείδητο το επεξεργάζεται σιγά σιγά. Όταν έρθει η ώρα να καταπιαστώ με αυτό, το σκέφτομαι συνεχώς, μέρα νύχτα. Και μόνο όταν ολοκληρώσω νοερά την πλοκή κάθομαι και γράφω.

Μίλησε στη Μαρία Μπακάρα